

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/14/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7222010802
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7222010802.4

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského a sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Miroslava Baňackého PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. marca 2023, v trestnej veci proti obžalovanému H. J., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm.a/ a § 20 Tr. zák. o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 30.11. 2022 sp. zn. 1T/32/2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného H. J..

odôvodnenie:

Okresný súd Košice II rozsudkom zo dňa 30. novembra 2022 sp. zn. 1T/32/2022 obžalovaného H. J. uznal vinným pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. na skutkovom základe, že

v Košiciach na ul. Jenisejská pred prevádzkou Hostinec splav „M.“ dňa 7.1.2022 v čase okolo 22.30 hod. na ulici (spolu s už odsúdeným J. T.) fyzicky napadli P. Y. takým spôsobom, že obvinený H. J. ho udrel do tváre zovretou päšťou, následkom čoho poškodený spadol na zem, kde ho následne už odsúdený J. T. dvakrát udrel päšťou do tváre a kopal ho do oblasti hlavy, čím poškodenému P. Y., nar. XX.XX.XXXX, podľa znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a úrazová chirurgia č. 22/2022 spôsobili trojitú zlomeninu sánky (zlomeninu dolnej časti kĺbového výbežku sánky vľavo, šikmú zlomeninu ramena sánky vľavo s posunom úlomkov, zlomeninu tela sánky vpravo s menším posunom úlomkov), viacnásobné zlomeniny tvárových kostí typu Le Fort II. obojstranne s posunom úlomkov (trieštivú zlomeninu nosových kostí s posunom úlomkov zasahujúcu do dutín čelovej kosti a predných dutín čuchovej kosti, trieštivú zlomeninu prednej a bočnej a vnútornej steny pravej čeľuste, trieštivú zlomeninu zadnej bočnej steny ľavej čeľuste, zlomeninu prednej a vnútornej steny ľavej čeľuste, pozdĺžnu zlomeninu tvrdého podnebia prístredne vpravo, zlomeninu nosovej priehradky, zlomeninu dolnej a vnútornej steny pravej očnice s prítomnosťou vzduchu v pravej očnici, zlomeninu krídlových výbežkov klinovej kosti obojstranne), zlomeninu jarmového oblúka vľavo s malým posunom úlomkov, viacpočetné pomliaždenia s odreninami na tvári, tržné rany na koreni nosa malého rozsahu, tržné rany na sliznici dolnej pery malého rozsahu, roztrhnutie ďasna (sliznice) sánky s predpokladanou dobou liečenia 56 dní.

Za to mu súd uložil podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm.l/, písm. n/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, § 41 ods.1, ods.2, § 39 ods. 2 písm.d/, ods. 4 per analogiam Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho pre účely výkonu trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku zaviazal oboch obžalovaných spoločne a nerozdielne na náhradu škody poškodeným:

- D. ZP a. s., so sídlom O. 5, Q., Z. XXXXXXXX, vo výške 5.373,90,- eur (päťtisícristosedemdesiattri eur a deväťdesiat centov),

- P. Y., nar. XX.XX.XXXX v X., bytom H. 9, X., vo výške 7.705,- eur (sedemtisícšesťdesiatpäť eur).

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení, odôvodnení a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok, obžalovaný do zápisnice uviedol, že si ponecháva lehotu, následne prostredníctvom obhajkyne zaslal súdu dňa 08.12.2023 (v zákonnej lehote) odvolanie, ktoré následne písomne odôvodnil.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že trest uložený rozsudkom Okresného súdu Košice II. sp.zn. 1T/32/2022 zo dňa 30.11.2022 považuje za neprimerane prísny. Má za to, že okresný súd pri ukladaní trestu nezohľadnil všetky skutočnosti a okolnosti, ako aj jeho osobu a jeho postoj k spáchanému skutku.

V napadnutom rozsudku súd nesprávne vyhodnotil dôkazy vo vzťahu k uloženému trestu.

Jeho priznaním vyjadril postoj k páchanej trestnej činnosti, ku ktorej sa nielen kriticky priznal a túto úprimne oľutoval, ale aj podrobne a presne opísal túto trestnú činnosť, čím bol vo významnej miere nápomocný pri jej riadnom vyšetrení, poskytol OČTK nimi požadovanú súčinnosť v celom vyšetrowaní a na hlavnom pojednávaní učinil vyhlásenie o vine. Zároveň súdu dokladoval, že je schopný v prípade uloženia výchovného trestu uhradiť v reálnom čase poškodenému škodu, pretože pred vzatím do väzby pracoval a teda mu mohol byť uložený aj vyšší peňažný trest, ktorý by sa iste neminul svojmu účinku a bol by primeraný a spravodlivý.

V ďalšom tiež poukazuje a namieta hodnotenie súdu, pokiaľ ide o neho ako osobu páchatel'a a možnosti jeho nápravy predovšetkým z dôvodu, že prvostupňový súd nedostatočne zohľadnil vykonaný dôkaz, ktorý svedčí v jeho prospech, a to správu z ÚVV a ÚVTOS Košice, z ktorej vyplýva jeho pozitívne hodnotenie a pozitívna prognóza pre jeho prevýchovu. Taktiež z nej vyplýva jeho aktívny prístup, teda konanie, ktoré smeruje k náprave, prevýchove a rozvoju, pritom však nejde o krátkodobé správanie, ale s ohľadom na dobu, po akú už je vo výkone väzby ide o preukázaný stav. Keďže vykonanému dôkazu súd neprikladal náležitú váhu, nezohľadnil ho, v tomto smere a pri tejto otázke hodnotenia tejto správy ako dôkazu je napadnutý rozsudok v tejto časti nepreskúmateľný, keďže nedáva odpoveď na to, ako súd tento dôkaz vyhodnotil.

Prvostupňový súd mal za to, že u neho neprichádza do úvahy uloženie iného ako nepodmienečného trestu odňatia slobody, čím vlastne uprednostnil represívny účel trestu nad jeho prevýchovným. S týmto záverom sa však nestotožňuje, pretože už len doba výkonu väzby v ústave so stredným stupňom stráženia, t.j. s prísnejším režimom u neho vyvolala účel stanovený zákonom a dovedla k náprave, tak aby sa v budúcnosti nemusel opäť zodpovedať za svoje protiprávne konanie.

Poukazuje na to, že aj Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí 2 Tost 19/2015 ustálil, že jednou zo zásad ukladania trestu je aj zásada proporcionality trestu, tzn. že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu obvineného. Trest musí byť úmerný a páchatel'ovi nemá spôsobiť zbytočne (najmä neprimerane, viac ako nevyhnutné) útrapy. Trest, predovšetkým trest odňatia slobody, ako najzávažnejší zásah štátu do základných ľudských práv páchatel'a nesmie byť ukladaný mechanicky, bez zváženía všetkých okolností konkrétneho prípadu a pomerov páchatel'a. Trest ako právny následok trestného činu môže priamo postihnúť len páchatel'a trestného činu (zásada personalizácie trestu) a má byť ukladaný tak, aby za zachovania účelu trestného konania bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu.

Má za to, že súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 36 mesiacov nenapĺňa znaky primeranosti trestu, nakoľko prvostupňový súd nedostatočne individualizoval trest. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu (PL ÚS 106/2011). Spolu s okolnosťami, ktoré charakterizujú osobu páchatel'a musia byť súdom hodnotené aj ostatné okolnosti, ktoré spolu určujú závažnosť činu, najmä tiež povaha a rozsah spôsobených následkov a momenty ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany spoločnosti (R 9/1967-II) Osobu páchatel'a treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach. V rámci hodnotenia osoby páchatel'a

nemožno obísť ani možnosť jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu. Až pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a a posúdení možnosti jeho nápravy sa vytvára obraz o jeho osobe vo všetkých zásadných súvislostiach, čo v predmetnej veci dostatočne zhodnotené nebolo, navyše mu súd prvého stupňa mal správne ukladať súhrnný trest aj vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 4T/105/2013 zo dňa 17. 08. 2022 tj. pred vydaním rozsudku Okresného súdu Košice II v tejto veci .

S poukázaním na vyššie uvedené dáva odvolaciemu súdu do pozornosti, že na jeho spravodlivé a zákonné potrestanie postačuje pri uložení súhrnného trestu súčasné upustenie od ďalšieho potrestania v zmysle ust. § 44 Trestného zákona, alebo eventuálne uloženie peňažného trestu, ktorý je dostatočný, adekvátny a spravodlivý a ktorý splní svoj účel, preto navrhuje, aby podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Trestného poriadku zrušil v rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. IT/32/2022 zo dňa 30.11.2022 celý výrok o treste a na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol.

Na podklade odvolania obžalovaného krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Po podrobnom preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že obžalovaný H. J. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.09.2022 po riadnom a zákonom poučení vyhlásil, že je vinný, na základe čoho okresný súd riadnym procesným postupom podľa § 257 ods. 1 a nasl. Tr. por. a po vyjadrení prokurátora prijal vyhlásenie o vine s tým, že dokazovanie súvisiace s výrokom o vine nevykoná a bude vykonané dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a výrokom o náhrade škody.

Na základe vyhlásenia o vine obžalovaného a v súlade s dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní okresný súd správne právne kvalifikoval ustálený skutok ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.

Dôsledne sa okresný súd vysporiadal vo vzťahu k napadnutému výroku o treste aj s osobou obžalovaného, jeho predchádzajúcim životom a všetkými skutočnosťami majúcimi význam pre určenie druhu trestu a jeho výmery v zmysle § 34 ods. 1 a nasl. Tr. zák.

Za zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. možno uložiť trest odňatia slobody vo výmere 4 až 10 rokov a za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. vo výmere až do 3 rokov.

V odpise registra trestov má obžalovaný 2 záznamy. Trestným rozkazom Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T 40/2020 zo dňa 29.06.2020 právoplatným dňa 15.07.2020 mu bol pre skutok zo dňa 21.02.2020 právne kvalifikovaný ako prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov s podmienočným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov, teda do 15.03.2022.

Rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 4T 105/2013 zo dňa 17.08.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7To/95/2022 mu bolo pre skutok zo dňa 01.12.2012 právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Košice II sp. zn. 5T 40/2020.

Z uvedeného je tak zrejmé, že skutku v posudzovanej trestnej veci sa obžalovaný dopustil v skúšobnej dobe jeho predchádzajúceho odsúdenia v trestnej veci Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T 40/2020 a že vzhľadom na dátum spáchania skutku dňa 07.01.2022 a časovej súvislosti vyplývajúcej z jeho predchádzajúcich odsúdení (upustenie od uloženia súhrnného trestu vo veci Okresného súdu Košice II, sp. zn. 4T 105/2013) neprichádza do úvahy uloženie trestu ako trestu súhrnného, nakoľko spáchanie skutku v predmetnej trestnej veci v danom prípade nepredchádza obom týmto odsúdeniam.

Rovnako dôsledne okresný súd ustálil a vyhodnotil prirážajúce a poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l/ a písm. n/ Tr. zák., resp. § 37 písm. h/ a písm. m/ Tr. zák., k čomu v zásade nemá krajský súd vzhľadom na vyčerpávajúce odôvodnenie okresného súdu čo dodať ani doplniť.

Vyrovnaný pomer ustálených poľahčujúcich a prirážajúcich okolností a ukladanie trestu ako trestu úhrnného v súlade s ustanovením § 41 ods. 1 Tr. zák. viedlo okresný súd k správneému určení trestnej sadzby vo výmere 4 až 10 rokov, teda pre trestný čin najprísnejšie trestný podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., pričom pri aplikácii citovaného stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky súd I. stupňa zároveň správne aplikoval per analogiam ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d/ , ods. 4 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste.

Trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov nepodmienečne so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia (keďže obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody) tak aj podľa názoru krajského súdu zohľadňuje všetky vyššie uvedené skutočnosti a to vrátane zohľadnenia miery, akou prispelo konanie obžalovaného J. k spáchaniu zločinu ublíženia na zdraví v zmysle § 34 ods. 5 písm.a/ Tr. zák., a splňa všetky kritéria z hľadiska tak individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Pri osobe obžalovaného J. nemohol ani krajský súd neprihliadať na skutočnosť, že obžalovaný spáchal úmyselný trestný čin v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, čo má v zmysle § 49 ods. 2 Tr. zák. za následok, že neprichádza do úvahy podmienený doklad výkonu trestu.

Zároveň vo vzťahu k námietkam obhajoby týkajúcich sa uloženia peňažného trestu obžalovanému, alebo trestu domáceho väzenia krajský súd považuje za potrebné uviesť, že uloženie samostatného peňažného trestu vylučuje v danom prípade ustanovenie § 34 ods. 6 Tr. zák. (veta druhá) podľa ktorého za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje 5 rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody.

Trest domáceho väzenia v danom prípade podľa názoru krajského súdu neprichádza do úvahy, predovšetkým vzhľadom na zákonnú podmienku vyplývajúcu z ustanovenia § 53 ods. 1 písm.a/ Tr. zák. Tak vzhľadom na povahu spáchaného trestného činu ako aj osobu obžalovaného, ktorý sa skutku v posudzovanej trestnej veci dopustil v skúšobnej dobe jeho predchádzajúceho podmieneného odsúdenia by uloženie tohto druhu trestu nepostačovalo na nápravu obžalovaného.

Z uvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pričom toto uznesenie bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.